

Sastaman jalka

Sastamalan seurakuntalehti 3 / 2011

www.sastamalanseurakunta.fi

VIRSISOUTU veti kirkkoveneen täyteen laulutaitoisia soutajia. Laulua johti Urpo Vuorenoja. Kuva: Jaakko Pirttikoski.

VIRSIKIRJAN MERKKIVUOSI

Veisuu vaihtui lauluksi 25 vuotta sitten

JOUNI PIHLAJAMAA

► **Kirkkomme nykyinen** virsikirja hyväksyttiin kirkolliskokouksen ylimääräisessä istunnossa 13.2.1986. Hyväksymistä edelsi hyvin perusteellinen, peräti 13 vuotta kestänyt komiteatyöskentely. Kirkolliskokous oli asettanut komitealle tavoitteeksi poistaa vähän käytettyjä virsiä, uudistaa vanhojen virsien kieli- asua, palauttaa vanhoja sävelmiä alkuperäiseen muotoon, ottaa mukaan uusia virsiä, selkeyttää virsikirjan osastojakoa ja laajentaa virsien aihepiiriä nykyajan vaatimuksia vastaavaksi.

Uudistusprosessi huipentui hyvin tunteelliseen ja laajaa mielenkiintoa saaneeseen keskusteluun, jonka tuloksena virsikirjamme sai lopullisen muotonsa. 632 virren joukossa on 174 uuta

tekstiä ja noin 120 uutta sävelmää. Uusi virsikirja otettiin käyttöön ensimmäisenä adventtisunnuntaina vuonna 1987.

Virsi kirjajehdotusta arvosteltiin varsinkin tuttujen virsitekstien liiasta ja turhasta muuttamisesta. Virsikirjavalio kunta palauttikin kokonaan vanhaan asuun useita virsiä, kuten *Suuvirren* ja *Enkeli taivaan lausui näin* -virren.

Monet uudetkin virret olivat tulleet suomalaisille tutuiksi jo vuosikymmenien aikana mm. yleisesti käytössä olleiden laulukokoelmien myötä. Tällaisia kokoelmia olivat esim. Siionin kannel, Hengelliset laulut ja virret ja nuorten käyttämä Punainen laulukirja. Vain hyvin pieni osa uusista virsistä oli **Anna-Maija Raittilan** ja **Niilo Rauhalan** varta vasten tilaustyönä tekemiä.

Nykyinen virsikirja ottaa aiempaa paremmin huomioon lapsuuden ja nuoruuden sekä eri vuodenaajat ja juhlatilanteet, eikä se edeltäjänsä tavoin ole ajallista iloa vieroksu ajallista iloa.

Monia virsistä, varsinkin negrospirituaaleja ja gospeltaustaisia lauluja, on luontevaa säestää muillakin soittimilla kuin uruilla. Tämä lisää virsikirjan käytettävyyttä vaikkapa rippileireillä, nuorisotyössä ja kotioloissa.

Rovastikunnittain tapahtuneessa koulutuksessa korostettiin 1980-luvulla voimakkaasti sitä, että virsien yhteydessä ei enää jatkossa puhuta veisaamisesta, vaan laulamisesta. Tällä haluttiin alleviivata sitä, että hengellisen laulun ei tarvitse olla raskassoutuista: kysymyksessähän on uskon, toivon ja ilon, eli positiivisten asioiden ilmaisu.

Kokemus

Virsisoutu kirkkoveneellä

► **Sastamalan seurakunta** järjesti kuluneena kesänä kaksi virsisoutua kirkkoveneillä kaupungin halki virtaavassa vesistöissä.

Ensimmäinen virsisoutu oli 22. kesäkuuta ja toisen kerran vesille lähdettiin 20. heinäkuuta. Soutumatkaa taitettiin virsiä laulaen. Matkan varrella pysähdyttiin rannoille pitämään lauluhetkiä, kahvittelemaan ja paistamaan makkaraa.

Virsisouduissa yhdistyy yhdellä kertaa monta hyvää asiaa, liikunta, laulu, kulttuuri, kaunis vesistö sekä mukava seura.

Innostus laulaa ja soutaa oli kovaa kuntoa olennaisempi asia. Muut veneilijät voivat seurata johtovenettä, yhtyä lauluun ja rantojen taukohetkiin.

Hyvin alkaneista virsisouduista toivotaankin alkavan jotain uutta ja pysyvää.

”Tulkinnoille ja keskustelulle on tilaa.”

Kirkkoherra Ari Paavilainen
Pääkirjoitus, sivu 2

”Se on vaatinut monta työntäyteistä päivää.”

Tellervo Huoponen-Murto
Lähetystori kutsuu, sivu 4

”Kirkon tarina koskettaa kyyneliin saakka.”

Maiju Vuorenoja
Tyrvään Pyhän Olavin kesä, sivu 7

PÄÄKIRJOITUS

Raamatun lähteellä

Raamattu on länsimaisen kulttuurin perusteos. Vaikka länsimainen yhteiskunta tuntee Raamatun tänä päivänä melko huonosti, meillä olisi ilman Raamattua toisenlainen lainsäädäntö, arvostaisimme aivan eri asioita ja käsityksemme uskonnosta olisi aivan toisenlainen. Kun ihmiset puhuvat Jumalasta, vaikka syyttäen ja halveksuen, he kokevat puhuvansa juuri siitä Jumalasta, jonka kokevat Raamatun Jumalaksi.

Kirkkoa ei ole ilman Raamattua. Raamattuun on koottu kaikki kirkon olemassaolon ja opetuksen kannalta merkittävät kirjoitukset. Kaikella mitä kirkossa tapahtuu, on juurensa Raamatusta. Raamattu on kristityille Jumalan Sana.

Raamattu on ristiriitainen kirja arvovaltansa ja merkittävyytensä takia. Luemme ja tulkitsemme Raamattua monin eri tavoin. Emme tarvitse paljonkaan mielikuvitusta huomataksamme, että monissa asioissa maailman eri kirkot tulkitsevat Raamattua aivan eri tavoin. Meillä on naisia pappeina, toisaalla ei, joidenkin mielestä meilläkään ei pitäisi. Me arvostamme naimisissa olevaa pappia, mutta joidenkin vaatimus naimattomuudesta on ehdoton. Me kastamme lapsia, jotkut eivät hyväksy sellaista ollenkaan. "Me" on siis tässä tapauksessa Suomen luterilainen kirkko.

Edellä mainitut asiat ovat ikivanhoja kirkkojen kiistakysymyksiä. Ihmiset hakevat suuntaa elämälleen Raamatusta myös uusien elämän ilmiöiden äärellä: Miten maailma on syntynyt? Mikä on ja mistä tulee ihmisarvo? Miten voisin paremmin elää sopuissuunsa ympäristön ja lähimmäisten kanssa? Edelleen meitä kiehtovat kysymykset taivaasta ja helvetistä, Jumalan tahdosta, rakkaudesta ja pelastuksesta. Raamattua lukiessa huomaamme, että toisaalta monissa asioissa aika on muuttunut, ja toisaalta myös ihminen ja inhimilliset ilmiöt eivät ole muuttuneet. Raamattu ei ole menettänyt ajankohtaisuuttaan.

Puhuin raamatullisuudesta englantilaiselle kirkonmiehelle, jolloin hän keskeytti minut kysymällä mitä tarkoitin. Hänellä oli puolenkymmentä vaihtoehtoa raamatullisuuden eri merkityksistä. Lopultakin raamatullisuudella tarkoitetaan vain sanojan tapaa kokea asiat, eikä Raamatulla tarvitse edes olla sen kanssa mitään tekemistä. Hyvin erilaiset ja eri tulkintoja tekevät ihmiset eri kirkoissa lukevat samaa Raamattua, ja tuloksena on tavoiltaan hyvin erilainen seurakunta. Mukana ovat vielä meidän omat ajatuksemme, jotka luemme sisään Raamattuun. Pohjoismaalainen lukee Raamattua hyvin eri tavalla kuin afrikkalainen, sillä takana on tykkäänään toisenlainen kulttuuri ja ajatusmaailma. Mutta kuka Raamattua lukeekin, Jeesus nousee tärkeimmäksi hahmoksi.

Seurakunnassamme aletaan käsitellä elämänkysymyksiä Raamatun valossa niin keskustassa kuin kapeleissakin. Samat aiheet toistuvat, joten ajankohtaa voi sovittelua oman elämän mukaan. Tarkastelemme asioita monelta kantilta ilman valmiita vakiovastauksia. Kysymyksille, eri tulkinnoille ja keskustelulle on tilaa.

Tervetuloa tutustumaan Raamattuun!

ARI PAAVILAINEN

HARTAUS

Ristin luona, varjossa

Siinä ristin juurella, varjossa. Lähellä. Niin liki Sinua, niin lähellä. Ristin luona. Siinä paikalla. Polvillani, rukoillen. Pääni painuu. Ristin luona olla saan. Painaa kuorma. Painaa kovin. Joskus vaivun, siihen taivun. Näe en sovituksista, murhe musta. Mieltä painaa. Ristin luona, siinä varjossa. Lähellä. Täytyy sydän. Armo kantaa. Katse kirkastuu.

Siinä paikalla. Lähellä. Virvoitusta, sovituksista. Haavoissasi, Mestari. Ristin luona, siinä varjossa. Lähellä. Anna tulla hoidetuksi. Siinä levätä. Anna aina pysyä. Eksyttyäkin kysyä. Tietä ristin juurelle. Ihan lähelle. Armon annoit. Minut kannoit. Ristin juurelle.

MARKETTA LAHDENMAA

ARKKIRAKENTAJA

Aarne Järä

100-vuotias talkoolainen

ARI PAAVILAINEN

► Tyrvään Pyhän Olavin kirkon piha on täynnä elämää juhannuksen jälkeisen sunnuntain aamuna. Rautavesi on peilityni kirkon ympärillä ja ilma on lämpimän utuinen. Kirkon pihalla kiviaitaa reunustavalla penkillä istuu mies. Ympärillä parveilevat valokuvaajat ja toimittajat. Kättään ojentavien onnitelijoiden virta on jatkuva. Mies istuu tyynesti ja hyväntuulisesti tervehtii jokaista hänen luokseen tulevaa. Häntä onnittelemaan tulevista ihmisistä huokuu arvostus. Tunnelma on silti iloinen.

Penkillä istuu **Aarne Järä**. On hänen satavuotispäivänsä. Syntymäpäivä juhlaan kuuluu jumalanpalvelus Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa ja koko tilaisuus on samalla kirkonrakentajien kesäjuhla.

Päivänsankari on kirkonrakentaja. Hän oli rakentamassa talkoilla Pyhän Olavin kirkon paanukattoa. Järä oli samaisen kirkon raunioilla vain muutamaa viikkoa myöhemmin, ja tokaisi: "Me tehdään se uudestaan."

Niistä sanoista tuon aamun lohduttomuus alkoi jo kääntymään toiveikkuudeksi ja tarmoksi. On tehtävä jotain uutta. Nyt, satavuotispäivänsä aamuna hän saa nauttia noiden sanojen ja niiden ihmisissä synnyttämän toivon ja päättäväisyyden hedelmistä. Kirkko rakennettiin talkoilla, joissa Järä oli edelleen mukana.

Kirkko valmistui ja **Osmo Rauhalan ja Kuutti Lavosen** maalaukset nostivat talkootyön ihmeen yhdeksi Suomen tunnetuimmista ja katsotuimmista rakennuksista. Tämän kaiken hän on saanut nähdä yhdessä muiden kirkonrakentajien kanssa.

Reipas 100-vuotias kävelee kirkkoon itse. Vielä kir-

AARNE Järälle myönnettiin arkkirakentajan arvonimi.

SYNTYMÄPÄIVIÄ juhlimonta sukupolvea.

läheinen ystävä.

Jumalanpalveluksen jälkeen autojen jono tulvi kirkolta Vammalan seurakuntatalolle, jossa juhlat jatkuvat. Järä jaksaa jälleen ottaa vastaan kättelijöiden ja onnitelijoiden jonon. Silmät tuikkivat. Miehen läheiset tietävät kertoa, että hän on elementissään aina kun saadaan kravatti kaulaan. Järä asuu edelleen kotonaan, kunhan saa toisinaan apua läheisiltään. Lepoa hän tarvitsee päivittäin jo paljon, Nyt ei kuitenkaan ennätä levätä.

Keikyän veteraanikouros astuu esiin ja aloittaa laulunsa. Järän huulet liikkuvat ja hän laulaa mukana. Sitten hän jo liittyikin kuoron eturiviin ja laulaa kaikki kuoron esittämät laulut ulkomuistista. Hän on kuorossa aktiivinen ja osallistuu harjoitukseen ja esiintymisiin. Kiipeäminen Keikyän kirkon urkuparvelle hirvittää kuorotovereita, mutta heidän avustuksellaan sekin sujuu.

Vanhat tutut laulut ja veteraaniasia ovat Järälle tärkeitä, sillä hän on sotaveteraani. Rintamalle on jäänyt monta veljeä, niin suku- kuin muidenkin verisiteiden kautta. Järästä kerrotaan, että hänen raullisuutensa ja kylmäpäisyytensä auttoi monessa hetkessä eteenpäin.

Päivänsankari saa lahjaksi Turun arkkihiippakunnan kunniakirjan, jossa hänet nimetään arkkirakentajaksi. Järä saa oikeutetusti olla tuon kunniakirjan ja arvonimen ensimmäinen haltija. Hän kuuntelee puheet samalla mielenkiinnolla.

Lahjapöydällä on kirjoja, valokuvia ja maalauksia. Kaikki muistuttaa tehdystä työstä ja kuljetusta taivaalle.

Vakassa on sata tulipunaista ruusua, kuin merkinä ettei mitään tässä maailmassa tehdä ilman pitkäjänteistä työtä, positiivista suhtautumista tulevaisuuteen, ja luottamusta hyvän Jumalan rakkauteen.

Sananjalka

- Sastamalan seurakuntalehti 3/2011

Päätoimittaja:

Ari Paavilainen

Toimitus:

Tarja Kopalainen

- toimitussihteeri

Marketta Lahdenmaa

Tellervo

Murto-Huoponen

Jaakko Pirttikoski

Suvi Sianoja

Maiju Vuorenoja

Julkaisija:

Sastamalan

seurakunta

Aittalahdenkatu 12

38200 Sastamala

Nimiön suunnittelu:

Jaakko Pirttikoski

Kustantaja, sivunvalmistus:

Tyrvään Sanomat

Paino: Alma Manu Oy

Tampere, 2011

TYRVÄÄN pappilan tulevaa käyttöä mietitään. Seurakunnan talouspäällikkö Raimo Kemppi ja kiinteistöpäällikkö Jouko Lundén katselmuksella. Kuva: Jaakko Pirttikoski.

KESKUSTELUA

Kiinteistöjä kerrakseen

TARJA KOPALAINEN

► **Sastamalan seurakunnalla** on kymmenen kirkkoa, kuusi seurakuntataloa ja kolme leirikeskusta. Lisänä ovat kappelit, pappilat ja kanttorilat. Seurakunnan kokoon verrattuna kiinteistöjä on poikkeuksellisen paljon. Mutta onko niitä liikaa?

”Kyllähän kiinteistöjä aika paljon on, mutta nämä kiinteistöt ovat olleet näillä seurakunnilla aiemminkin, lisää niitä ei ole tullut”, toteaa toukokuun alussa seurakunnan kiinteistöpäällikön virassa aloittanut **Jouko Lundén**.

Pelkistetysti sanottuna kiinteistöjen määrän ja laadun tulisi olla sellainen, että se täyttää seurakunnan varsinaisen toiminnan tarpeet mahdollisimman pienin kustannuksin.

”Seurakuntataloilla on toimintaa. Leirikeskukset ovat kesällä kovassa käytössä ja talvella suljettuina. Kirkkojen käyttöaste on alhaisempi, mutta sille on vaikea mitään tehdä.”

Henkilöstömenot muodostavat lähes 70 prosenttia seurakunnan kokonaismenoista. Kun sijaisuudet hoidetaan kierrättämällä henkilökuntaa eri kohteissa, saadaan kustannuksia alennettua. Kiinteistömenoja kasvattaa energian hinnan nousu ja turvallisuus.

”Vakuutusyhtiö edellyttää, että kaikissa kirkkoissa on tallentava kameravalvonta vuoden 2011 loppuun mennessä. Kulunvalvonta nielee vuodessa 80 000 euroa”, kertoo talouspäällikkö **Raimo Kemppi**.

Toiminnan kannalta tarpeettomista kiinteistöistä

pyritään eroon. Suodenniemen pappila ja kanttorila myytiin alkuvuodesta. Selvityksen alla on Karkun ja Kiikan pappiloiden sekä Mouhijärven kanttorilan myynti. Asiasta päättää kirkkovaltuusto.

Seurakunnan metsäomaisuus on noin 720 hehtaaria. Vuosittain puuta myydään metsäsuunnitelman mukaan 70 000–80 000 euron edestä. Summa ei tule puhtaana käteen, vaan siitä vähennetään metsänhoidollisten töiden kustannukset.

Välttämättömät investoinnit tehdään

Tyrvään Pyhän Olavin kirkon wc-huoltotilan rakentaminen alkaa. Kirkkoneuvosto hyväksyi kokouksessaan 24. elokuuta Logmix Groupin tekemän tarjouksen ja työt kirkonmäellä käynnistyvät lähiviikkoina.

Tyrvään pappila on kesän aikana tyhjennetty ja sen tu-

levaisuutta mietitään.

”Pappilan sisäilman laadussa on ongelmia. Henkilöstö alkoi oireilla ja tutkimusten jälkeen kiinteistö päätettiin sulkea”, kertoo kiinteistöpäällikkö **Jouko Lundén**.

”Nyt mietitään pappilan tulevaa käyttöä. Remontitarve määräytyy käytön mukaan. Pappilan kohtalo ratkaistaan talousarvion vahvistamisen yhteydessä. Myyntikin on yksi vaihtoehto.”

Kiikan lastentalolla tehdään parhaillaan korjaustöitä vesivahingon vuoksi. Kerhotila saatiin kuntoon jo päiväkerhojen alkamiseen mennessä.

Ensi vuoden talousarvioon on ehdolla Tyrvään kirkon penkkien kunnostus, Karkun kirkon tiilikaton uusiminen sekä Kiikan seurakuntatalon tasakaton muuttaminen harjakatoksi. Sastamalan Pyhän Marian kirkon

seinien halkeamat ovat pahentuneet. Korjaustarpeista on tilattu toimenpide-ehdotus insinööri-toimistolta.

”Välttämättömät ja lain edellyttämät korjaustyöt tehdään. Muita joudutaan tässä taloustilanteessa valittavasti siirtämään eteenpäin”, kertoo talouspäällikkö Raimo Kemppi.

Tarvelistalla seuraavana odottaa Suodenniemen kirkon peruskorjaus, huoltotilojen rakentaminen Karkun hautausmaalle sekä varastotilojen rakentaminen Salokunnan ja Kiikan hautausmaalle.

Hautausmaiden osalta tilanne on hyvä. Roismalan ja Keikyän hautausmaita on hiljattain laajennettu. Mouhijärven kirkon hautausmaan laajennus on taloussuunnitelmassa kirjattu vuodelle 2013. Muilla hautausmailla vapaita hautauspaikkoja riittää vielä pitkäksi aikaa.

KOMMENTTI

Mikä on toiminnan kannalta olennaista?

► **Seurakunnalla on** liikaa kiinteistöjä. Luonnollisesti tämä johtuu siitä, että seurakuntamme on muodostunut usean seurakunnan liitoksen kautta. Jokaisesta seurakunnasta on tullut vähintään kirkko ja seurakuntatalo, kolmesta jopa leirikeskus sekä useat muut kiinteistöt: pappiloita, kappeleita kerhotiloja ja niin edelleen.

On tärkeää miettiä, mitkä näistä kiinteistöistä ovat toi-

minnan kannalta olennaisia – ja harkita, mitä muille olisi tehtävissä.

Pitkän tähtäimen kannalta olisi tärkeää, että kiinteistöistä voitaisiin pitää hyvää huolta, mutta tämä edellyttää niiden vähentämistä. Ensimmäisenä olisi tärkeää luopua kiinteistöistä, joilla ei ole toiminnan kannalta oleellista merkitystä, mutta ei ole kuitenkaan hyväksi lähteä supistamaan kiinteistömas-

saa niin, että se halvaannuttaisi jonkin alueen hengellistä toimintaa. Tärkeää olisikin miettiä, voitaisiinko kiinteistöjen käyttöastetta suurentaa tai kenties kiinteistöjen toimintaa yhdistää, jotta seurakunnan toiminta ei köyhyä ylimääräisten neilöiden vuoksi.

Suvi Sianoja
kirkkovaltuuston puheenjohtaja

TAPAHTUMIA

Vapaaehtoistyön koulutus alkaa

► **Sastamalassa järjestetään** syksyn aikana vapaaehtoistyön koulutus ”Ihminen ihmiselle”. Koulutuksen järjestävät yhteistyössä Sastamalan seurakunta, Päihdekliniikka, SPR:n ystävötoiminta, Punkalaitumen kunnan maahanmuuttajatoiminta ja Mielen terveysseura.

Koulutus pidetään Vammalan Tukitalolla (Aarnontie 17, B rappu, 4 krs) tiistai-iltoina klo 17.30–20.30 alkaen 20. syyskuuta. 20 tunnin perusjakson jälkeen on mahdollista suorittaa jatkokoulutus, joka pätevyyttä järjestön vapaaehtois-

työntekijänä.

Vapaaehtoistyötä tehdään tavallisen ihmisen taidoin. Palkaksi siitä saa hyvän mielen ja sisältöä elämään.

Ilmoittautumisen ja lisätiedot 13.9. mennessä: Hannu Kuronen puh. 010 837 3902, hannu.kuronen@aklinikka.fi; Leena Heino puh. 040 824 5911, leena.kristinaheino@gmail.com; Maarit Tiittanen puh. 040 158 0644, maarit.tiittanen@punkalaidun ja Marja Ritänen puh. 050 314 9047, marja.ritanen@evl.fi.

Kaksi tenoria Tyrvään kirkossa

► **Tenorissimo on** duokoonpano, jossa kolmen tenorin ryhmästä kaksi laulaa vuorotellen kaksi samassa konsertissa. Tyrvään kirkossa kuullaan **Reijo Ikosen ja Pekka Itkosen** konsertti sunnuntaina 30.10.

Konsertti alkaa kello 18. Tenorissimoon kuuluu Tyrvällä kuultavan kaksikon lisäksi **Lasse Riutamaa**.

Tenoreiden yhteistyö on ollut luonteva ratkaisu pitkän ja kollegiaalisen ystävyden tuloksena. Tenorit ovat pitkän linjan muusikoita ja ovat esiintyneet laajasti laulumusiikin eri sektoreilla.

Reijo Ikonen on esiintynyt tenoriosissa muun muassa Kansallisoopperassa ja Savonlinnan oopperajuhlilla. Ikonen on pitänyt konsertteja monissa maissa Ruotsista Kanadaan, hengellisen musiikin konsertteja hän on tehnyt satoja.

Pekka Itkonen valittiin vuoden oopperasolistiksi vuonna 1994. Hän on menestynyt myös Timo Mustakallio -kilpailussa Savonlinnassa sekä Suomen Operettitähti -kilpailussa Seinäjoella. Lukuisten kirkkokonserttien myötä hänet tunnetaan tasokkaana hengellisen musiikin tulkitsijana.

MARTTI Savijoki Taizé-tapahtumassa Poznanissa uutena vuonna 2010.

Taizé-hartaudet Keikyän kirkossa

► **Sastamalan seurakunta** järjestää syksyn aikana Keikyän kirkossa Taizé-hartauksia. Hartauden nimi ja idea ovat peräisin pienessä Taizén kylässä Ranskassa sijaitsevasta ekumeenisesta luostariyhteisöstä.

Hartaudessa lauletaan lyhyitä rukouksilauluja, niitä monta kertaa toistaen. Lisäksi kuullaan lyhyitä Raamatun tekstejä. Puheen tilalla on hiljaisuus.

Taizé-hartaus on olemukseltaan ekumeeninen ja yhteiskristillinen. Taizé

etsii sitä, mikä yhdistää kaikkia kristittyjä ja pyrkii yhteisen rukouksen kautta luomaan sovintoa ja yhteyttä.

Taizé-hartaudet ovat erityisesti nuorille ja nuorille aikuisille suunnattuja, mutta sopivat kaiken ikäisille. Keikyän kirkon Taizé-rukoushetkien jälkeen yhdessäoloa voi jatkaa tee- ja kahvimukin ääressä.

Taizé-hartaudet Keikyän kirkossa keskiviikkoisin 7.9., 21.9., 5.10., 19.10. kello 19.

LÄHETYSTORI

Tervehdys sinulle, lä

► **Kauniin ja lämpimän** kesän jälkeen on hyvä siirtyä syksyyn, sen kirkkaan kuulaisiin kuin myös sateen hämääviinkin päiviin. Meidän ihmisten elämässä valot ja varjot vaihtelevat. Mutta Herra on sama, eilen tänään ja iankaikkisesti.

Saamme kiitollisin ja virkistynein mielin ja voimin olla alkamassa syyskautta. Uskon että kaikille löytyy sopiva ja kiinnostava tehtävä.

Huomenna on Vammalan torilla 34. lähetystori. Tiedän, että se on vaatinut monta työntäyteistä päivää niin kylillä kuin täällä keskustassakin.

Lähetystori on koonnut meitä yhteen suunnittelemaan, toteuttamaan ja tekemään yhdessä. Kokemaan yhteistä iloa siitä, että saamme tehdä Jeesuksen siunamaa työtä.

Millä paikalla oletkin, on työsi korvaamaton. Tämänkin tapahtuman kautta toteutuu Jeesuksen antama lähetyskäsky. ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni...”

Olet lämpimästi tervetullut kaikkiin lähetysten tapahtumiin, piireihin ja nyt huomenna Lähetystorille!

Terveisin
Tellervo Murtoo-Huoponen,
lähetys sihteeri

SAMALLA lähetys torireissulla saa niin sielun-, hengen- kuin ruumiinravintoakin ja tavataan tuttuja. Myyntitiskkeillä voi tehdä löytöjä syksyn sadosta Karkun pappilan juhla- ja arkinkätkä lähtee pois vaikka soppatykin rokalla. Kuva Tarja Kopalainen.

KUTSUMUS

Salam – terveise

TARJA KOPALAINEN

► **”Lähetystyöntekijää minusta** ei ainakaan pitänyt tulla”, naurahtaa Sastamalan seurakunnan nimikkolähetäjä, fysioterapeutti ja diakonissa **Jenni Haunia**.

”Kielitaitoni oli huono, ajattelin että en pärjäisi ulkomaila.”

Reilu pari vuotta sairaanhoitajana Norjassa sai Jennin mielen kuitenkin muuttamaan.

”Siellä oli paljon ulkomaalaisia, huomasin että pärjäsin.”

Jenni Haunia on vuodesta 2005 työskennellyt Suomen Lähetysseuran lähettämänä Pakistanissa, Tankin sairaalassa, joka on erikoistunut naisten ja lasten terveydenhoitoon.

”Tankin sairaala on avoimesti kristillinen ja hoitohenkilökunta on kristittyä. Pidämme aamuhartauksia ja kristillistä materiaalia on saatavilla”.

Tank on noin 100 000 asukkaan kaupunki luoteis-Pakistanissa, lähellä Afganistanin rajaa. Ihmiset ovat köyhiä. Elanto tulee enimmäkseen maataloudesta ja palveluelinkeinoista. Kaupungissa on myös sementti- ja tiiliteollisuutta. Vuosi sitten Pakistania runtelivat ankarat tulvat. Myös sairaa la oli pariin otteeseen täynnä vettä. Osa kylistä oli vaarassa huuhtoutua tulvan mukana. Ilmassa on edelleen pelkoa tulvien uusiutumisesta.

Etelä-Waziristanin heimoalueen välittömässä läheisyydessä sijaitseva Tank on melko levoton paikka. Tällä hetkellä tilanne on rauhallinen. Ääri-islamistit ovat vetäytyneet alueel-

MIKÄ?

34. Lähetystori

- Perjantai 9. syyskuuta klo 10–14 Vammalan tori.
- Myyntipöydissä: Syksyn satoa, tuoreita leivonnaisia, käsitöitä ja kirpputoritavaraa.
- Syötäväksi: Hernekeittoa, makkaraa, ohraryynipuuroa, muurinpohjaleijua, kahvia ja kastamista.
- Lähetysaiheista ohjelmaa.

Lähetystyöntekijöitä tavattavissa. Lapsille omaa ohjelmaa.

Talkoolaisia tarvitaan

- Perjantai 9. syyskuuta Vammalan tori.
- Pystytystalkoot alkavat klo 6, ja purku klo 14.
- Vasarat ja akkuporakoneet mukaan!

Lähetystorin vapaaehtoisten kiitosilta

- Torstai 15. syyskuuta klo 18 Houhajärven leirimaja.

Lähetystorit kappeliseurakunnissa

- Kiikan seurakuntatalo ja lastentalo lauantai 17. syyskuuta klo 9–12.
- Pystytystalkoot perjantai 16. syyskuuta klo 17,

tavaraa otetaan vastaan alkaen klo 15.

- Mouhijärven seurakuntakoti lauantai 24. syyskuuta klo 11–13.
- Keikyän seurakuntatalo lauantai 8. lokakuuta klo 10–13.
- Leipomistalkoot torstai ja perjantai 6. ja 7. lokakuuta klo 8–15 Keikyän seurakuntatalo.

TULE MUKAAN

Lähetyskirpputori Oravanpesä kaipaa vapaaehto

TARJA KOPALAINEN

► **Sastamalan seurakunnan** lähetykskirpputori Oravanpesä avautui kesän jälkeen maanantaina 15. elokuuta. Kirpputori sijaitsee Tyrvään pappilan saunarakennuksessa, osoitteessa Asemakatu 6.

”Pieni punatiilinen rakennus keltaisen pappilan ja seurakuntatalon välissä, seinässä on Oravanpesän kyltti”, neuvoo lähetys-

sihteeri **Tellervo Murtoo-Huoponen**.

Auton voi pysäköidä seurakuntatalon parkkipaikalle.

Perillä odottaa miellyttävä yllätys. Puhtaantuoksuuisella kirpparilla on runsaasti tavaraa, kaikki hyvässä järjestyksessä. Tunnelma on kiireeton, on kahvia ja juttuseuraa. Vain pieni ahtaus vaivaa muuten oivallista ostopaikkaa.

”Muutaman lisäneli-

ön ottaisimme mielellään vastaan”, toteavat kirpparin vapaaehtoiset.

Kaikki kerätään oravan lailla

Kirpputoritoiminta alkoi nykyisissä tiloissa 24. lokakuuta 2008. Aiemmin lähetystyksellä oli pieni nurkkaus Tyrvään Kirpun tiloissa. Kirpparin nimen keksi Tellervo Murtoo-Huoponen. ”Orava oravoi eli keräilee kaiken, aivan niin

kuin mekin” hän nauraa.

Oravanpesää pyörittävät vapaaehtoisvoimin. Listoilla on 20–30 henkilöä, mutta päävastuun kantaa noin kymmenen vapaaehtoisen naisen joukko. He huolehtivat myös kirpputorin siivouksesta ja Oravanpesän osastosta lähetystorilla ja muissa seurakunnan myyjäistapahtumissa.

”Ottaisimme mielellämme lisää aktiivista väkeä

mukaan” toteaa alusta asti kirpputorin toiminnassa mukana ollut **Tuulik Kotila**.

Työ sopii hyvin vireälle eläkeläiselle. **Virpi Kapanen** kertoo kaivanneensa eläkkeelle jäätyään teke-

mistä. ”Marssin ovesta sisään ja kysyin että oiskos mulle töitä.”

Kirppari ei ole vapaaehtoisille pelkkää työtä, vaan paikka joka tarjoaa miele-

kästä tekemistä, elämänsä-

sältöä ja ystäviä. ”Täällä aina henkisesti virkistyy”, toteaa alusta asti toiminnassa mukana ollut **Marjatta Heikkilä**.

Raija Aaltonen tuli kirpparille käsityöpiirin kautta.

”Elän yksin ja asun tässä lähellä, tämä sopii minulle”, Aaltonen kertoo.

Oravanpesä ottaa vastaan tavaralahjoituksia aina aukioloaikana. Tärkeä-

hetyystävä!

JENNI Haunia on toiminut lähes 7 vuotta Pakistanissa Sastamalan seurakunnan nimikkolähetinä. Hän on työskennellyt vaihtelevan monipuolisissa tehtävissä kristityssä sairaalassa. Jennin ympärillä on joukko Tankin naisia. Kuva Marko Heusala.

KESKOSKAAPPI on tärkeä niin Pakistanissa kuin Suomesakin. Kuva Jenni Hounio.

t Pakistanista

ta ja seudulla on paljon armeijan sotilaita. Lähetystyöntekijöiden liikkuminen on rajoitettua, länsimaiset voivat postua sairaala-alueelta vain poliisisaattueessa.

Arjen kuvioita

Ennen työjakson alkua Jenni opiskeli vuoden ajan Pakistanin virallista kieltä, urdua. Kouluttamaton väki, kuten suurin osa naisista, puhuvat rajaseudun heimokieltä pastua. Sen vuoksi osastojen hartaudet pidetään pastun kielellä. Tulkkia tarvitaan tämän tästä, mutta apu on onneksi lähellä.

”Sairaalassa töissä olevat paikalliset naiset saattavat osata uskomattoman määrän kieliä.”

Tankissa naiset ovat usein kouluttamattomia ja lapsia on perheissä paljon. Naisten elämä rajoittuu kotiin, neljän seinän sisälle. Ulos lähtiessä naisten on pukeuduttava kaiken peittävään burkhaan. Basaareissa naisia ei näe. Jos uutta vaatetta tarvitaan, on tavallista että mies kantaa valikoiman kangaspakkoja kotiin ja niistä naisväki valitsee. Sairaalaan naiset voivat tulla.

”Joskus tuntuu siltä että he tulevat jopa ilman mitään vaihua, kuin huvimatkalle.”

Pakistan on islamilainen tasavalta. Maan asukkaista 98 prosenttia on muslimeja.

”Isomman ehdoilla täällä on toimittava. Voimme kuitenkin kertoa Jeesuksesta ja rukoilla, että sanoma tavoittaa kuulijan. Väestö on hyvin uskonnollista, mutta uskonto on kovin suorituskeskeistä. Haluamme kertoa sairaalassa kävijöille Jeesuksesta, sanoma armollisesta Jumalasta on

se mitä täällä kaivataan”, Jenni Haunia kertoo.

Jenni on tehnyt sairaalassa kaikenlaista. Viime aikoina hän on toiminut ylihoitajan tehtävässä hoitotyön ohjaajana ja peräänkatsojana, tehnyt fysioterapeutin työtä ja auttanut poliklinikalla. Sairaala kouluttaa myös omat hoitajansa. Silloin kun on oppilaita, työhön kuuluu myös opettamista.

Elämän makua

”Tankissa elämäni on työkeskeistä, mutta siinä on vahva elämän maku. Pataaninaisten rönsyvä elämänilo ja suru on tarttuvaa. Paikallinen, mausteinen ruoka on hyvää. Ihanat tuoreet taatelit ja mangot nostavat veden kielelle. Tosin tuoreita vihanneksia välillä kaipaen. Pakistan on ollut minulle aivan oikea paikka. Olen oppinut täällä yhteisöllisyyttä. Nyt osaan myös antaa aikaa ihmisille.”

Kaksi viimeistä vuotta sairaalassa on ollut vaikeaa. Johtava lääkäri **Ulla Schmitz** menehtyi äkillisesti malariaan ja moni hoitaja on jättänyt työnsä. Kolme kuukautta sairaala oli ilman lääkäreitä ja paikallista väkeä jouduttiin irtisanomaan.

”Vaikeiden aikojen jälkeen tilanne on jälleen parempi ja olemme saaneet uutta henkilökuntaa.”

Jennin työkausi Tankissa on nyt päättynyt. Hän on ollut Suomessa elokuun alusta lähtien ja viipty kotimaassa ainakin seuraavat puoli vuotta, mahdollisesti pidempään.

”Tulevaisuuteni on tällä hetkellä avoin. Olen ollut pitkään poissa Suomesta ja sopeutuminen vie aikaa. Nyt on hyvä vähän hengähtää ja kuulostella rauhassa mihin Jumala haluaa minua seuraavaksi kuljettaa.”

isia

tä on, että tavara on ehjää ja puhdasta. Mikään ei mene hukkaan. Jos vaatetavara ei tule myydyksi, siitä leikataan matonkuteita. Lähetysten käsityöpiiri kutoo mattoja ja myös tilauksesta. Kirpparille voi jättää mitat ja väri-toiveet.

Lähetyskirpputori Oravapesä tuottaa vuodessa noin 5000 euroa. Rahat menevät seurakunnan nimikkolähetinien ja -kohteiden työn tukemiseen.

VIIHTYISÄ Oravapesä kaippaa vapaaehtoistyövoimaa.

FAKTA

Ovet avoinna

- Lähetyskirpputori Oravapesä on avoinna maanantaisin ja torstaisin kello 11-17 sekä lauantaisin kello 10-14.
- Lähetysten käsityöpiiri kokoontuu Vammalan seurakuntatalon työtuvalla torstaisin kello 12-15 alkaen viikosta 38.

TAPAHTUMIA

Brahmsin elämäntyö sävelin ja sanoin

► **Sastamalan seurakunta** järjestää sunnuntaina 11.9. Vammalan Seurakuntatalossa **Johannes Brahmsin** musiikin konsertin Brahmsin jumalallinen innoitus. Konsertissa esiintyvät Mezzosopraano **Pirjo Turunen** sekä pianistit **Merja** ja **Kauko Konttinen**. Musiikin lomassa kuullaan mestarisäveltäjän elämäntyöstä pastori **Reijo Ylimyksen** kertomana.

Konsertti alkaa kello 15. Väliajalla on kahvitarjoilu.

Pirjo Turunen on sasta-

malalainen ahkerasti konsertoiva vapaa taiteilija. Hänen ohjelmistonsa on laaja käsittäen kirkkomusiikkia, lieddiä, oopperaa, musiikkialia ja laulelmiä. Hän on myös kulttuurikoti Wille Perkkiön emäntä.

Diplomipianistit **Merja** ja **Kauko Konttinen** ovat aviopari, joka konsertoi sekä yhdessä että erikseen. Kumpikin on opiskellut pianonsoittoa Sibelius Akatemiassa ja täydentänyt opintojaan Roomassa maailmankuulun pianistin ja pedagogin **Guido Agostin** johdolla.

Ajankohtainen Raamattu -esitelmäsarja

► **Sastamalan seurakunta** järjestää syksyn aikana Ajankohtainen Raamattu -esitelmäsarjan. Sekä keskustan että kappeliin seurakuntataloissa järjestettävissä raamattuilloissa pohditaan mitä Raamattu voi antaa nykypäivän ihmisille.

Vain harva asia on vaikuttanut ihmiskunnan historiaan samalla tavoin kuin Raamattu.

Se voi joskus tuntua hämmäntävältä ja vaikeasti tulkittavalta, mutta on edelleen ajankohtainen uskon ja

ajattelun lähde. Esitelmien aiheet ovat vanhasta testamentista.

Esitelmäsihteerinä toimivat Sastamalan papit **Ari Paavilainen**, **Mirja Tenkanen**, **Jouni Pihlajamaa**, **Minna Järvinen** ja **Laura Niska-Virtanen**.

Raamattuillat alkavat kahvitarjoilulla. Esitelmän jälkeen on mahdollisuus keskusteluun.

Kysymyksiä voi esittää papille etu- tai jälkikäteen esimerkiksi sähköpostilla etunimi.sukunimi@evl.fi.

Lavrenchukin musiikkiperhe kiertueella

► **Lavrenchukin musiikkiperhe** saapuu konsertoimaan Sastamalaan 25.9. kello 15.

Viisilapsisesta perheestä Tyrvään kirkossa esiintyvät isä **Igor** sekä lapset **Seva**, **Nastja** ja **Alona**.

Monipuolisesta tuotannostaan tunnettu Lavrenchukin perhe uudistaa kaiken aikaa ohjelmistoaan, mutta teema pysyy aina samana, hengellisenä. Lavrenchukit esittävät suomalaisia, ruotsalaisia, heprealaisia ja venäläisiä lauluja sekä instrumentaalimusiikkia.

Lavrenchukit ovat kiertäneet Suomessa mittavan määrän seurakuntia Ahvenanmaalta Posiolle. Kotiaan perhe pitää Pohjois-Karjalassa.

Lavrenchukit tuottavat myös omia uusia hengellisiä sävellyksiä ja lauluja.

Laulujen melodiat ovat joko Igorin itse säveltämiä tai Suomessa ennestään sanoittamattomia ulkomaisia sävelmiä.

Omien laulujen suomenkieliset sanoitukset ovat Lavrenchukien perhetuttavan, liperiläisen **Marko Sallisen** käsialaa.

Kerhoja ja kuoroja kouluikäisille

► **Sastamalan seurakunta** tarjoaa kouluikäisille työtöille ja pojille monenlaista toimintaa. Valittavana on vaikkapa kokki- kuvataide- tai teatterikerho. Kerhoja pidetään eri puolilla Sastamala.

Ohjaajina toimii seurakunnan työntekijöitä, vapaaehtoisia aikuisia ja kerhohojoajajakurssin käyneitä nuoria.

Laulamisesta innostuneille on seurakunnassa kaksi lapsikuoroa. Toi-

nen kuoroista toimii Muis-tolan ja toinen Suodenniemeen kouluilla. Kuoroja johtaa kanttori **Hanna-Riikka Inkeroinen**.

Kerhoista ja kuorosta ei peritä maksuja, eikä niihin tarvitse ilmoittautua etukäteen. Kerhot ja kuorot pyörähtävät käyntiin viikolla 36.

Lisätietoa kerhoista antaa **Salme Kuukka** puh. 050 314 9081 ja kuoroista **Hanna-Riikka Inkeroinen** puh. 050 314 9025.

